

USTAVITI SE IN SI VZETI ZA ZANAVANJE SKRIVNOSTI ŽIVLJENJA...

Kdaj si se zadnjič zares ustavil, dvignil pogled in občudoval zvezdnato nebo?
Immanuel Kant si je za maksimo svojega življenja zapisal tole misel: »Vredno čudenja je le dvoje: zvezdno nebo nad mano in moralni zakon v meni.«

UMOLKNITI – NAJPREJ NA ZUNAJ, POTEM PA UTIŠATI TUDI NOTRANJI HRUP...

Tišina vodi v globino. Globina v Bližino.
Kakšno mesto ima tišina v tvojem vsakdanu?

(FEJSTBOG-BLOG, 27. 1.2012)

»Tihota je lepa, ni pa lahka. No, vsaj zame ne. No, vsaj ne vedno. Res je pa, da v njej vse stvari zasijejo v neki povsem drugačni lepoti. Tako moja notranjost kot narava okrog mene sta uro za uro dobivala lesk, ki mi je v vrvežu sveta postal skoraj neznan...No, dva dni tihote in lepote narave sta dar, s katerim sem bil obdarovan. In naj rečem še enkrat: Bohinj je lep! Še posebej, če ga pogledaš od zgoraj z očmi umitimi s tihoto...«

(FEJSTBO-BLOG, 24.12.2018)

ZATE

Polnoč Tišina.

Zvezde Globina.

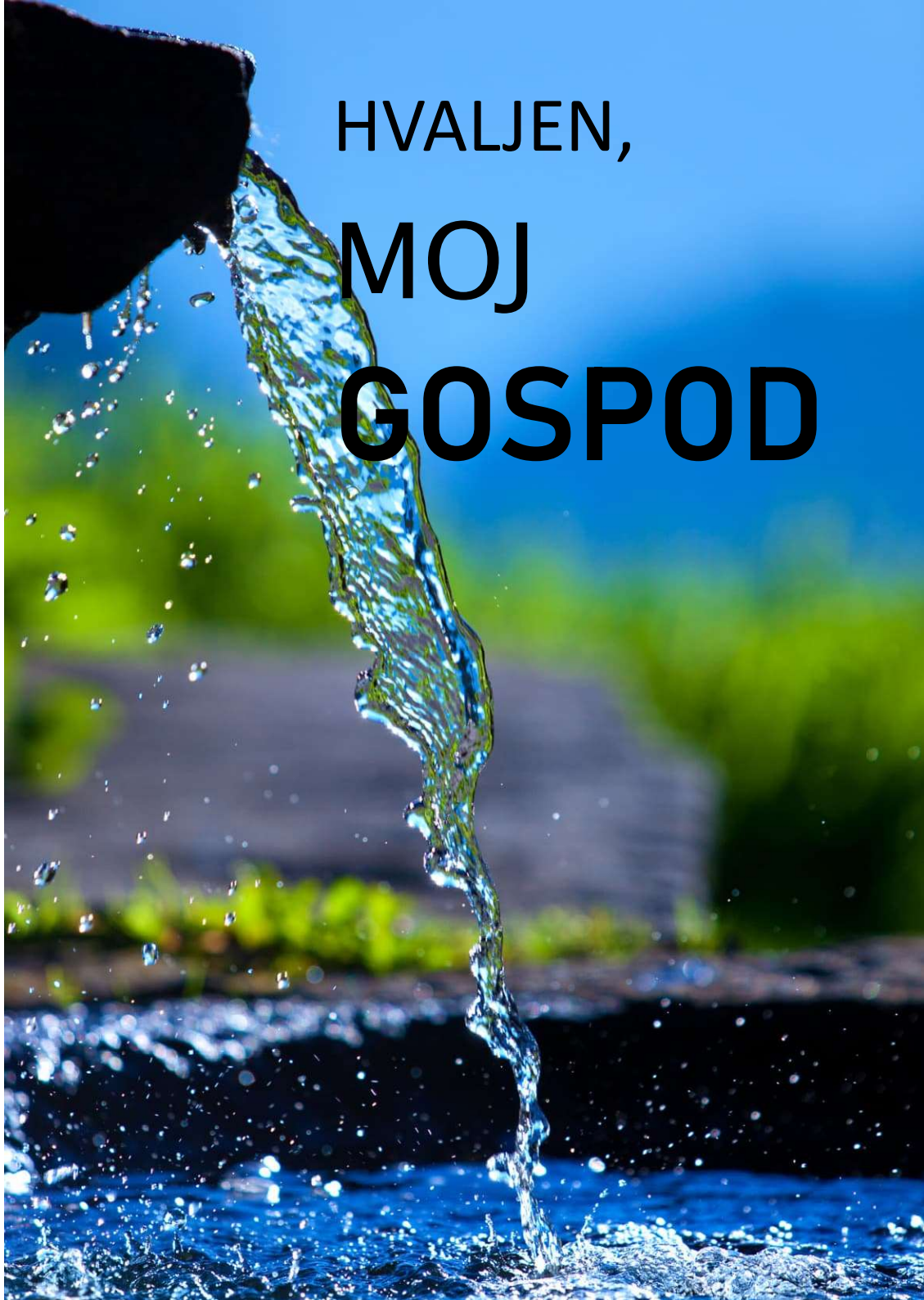
Bog. Bližina ...

ČUDENJE, OBČUDOVANJE JE VSTOP V SKRIVNOST IN ZAČETEK VERE...

Čudenje je najvišja oblika spoznavanja resnice in je drugi obraz božje vsemogočnosti. Kdor se zna čuditi, vidi uresničitev nemogočega, stvarjenje, ki se pravkar dogaja... Kdor v odrešenjski zgodovini ne vidi čudežev in zanj dogodki niso prosojni, na čudenje ni pripravljen in na stvari gleda z očmi potrošnika. V bistvu gre za zavest, da je lepota resnice metoda božjega sporočanja... Čudenje logike ne zavrača, ampak jo rešuje. Ko se opredelim za celotno resnico in se začudim nad njeno lepoto, mu lepota pove, kako neustrezno je znanstveno stališče do stvarstva, ki ga ima za nekaj samoumevnega... Čudenje je pozorno do majhnih in slabotnih stvari. Pravi mi, naj vzamem zares malenkosti, detajle, nianse (prim. Lk 19,11-26). Čudenje zazna presenetljivo lepoto v odnosu med stvarmi samimi.

(LEPOTA IN SIJAJ RESNICE <https://www2.arnes.si/~supamlin/lepotainresnica.htm>)

Čemu si se danes čudil?

HVALJEN, MOJ GOSPOD

HVALNICA STVARSTVA

*Najvišji, vsemogočni, dobri Gospod,
tebi hvala,
slava in čast
in ves blagoslov.
Tebi, najvišjemu, edinemu pristoji
in nihče ni vreden tebe imenovati.*

*Hvaljen, moj Gospod,
z vsemi tvojimi stvarmi
posebno s soncem,
velikim bratom,
ki razsvetljuje dneve in nas.
Lepo je in v velikem sijaju žari.
Tebe, najvišji, odseva.*

*Hvaljen, moj Gospod,
v sestri luni in zvezdah;
ustvaril si jih na nebu jasne,
dragocene in lepe.*

*Hvaljen, moj Gospod,
v bratu vetru in zraku,
v oblačnem in jasnem,
sploh vsakem vremenu,
s katerim ohranjaš svoje stvari.*

*Hvaljen, moj Gospod,
v naši sestri vodi;
mnogo koristi ponižna, dobra in
čista.*

*Hvaljen, moj Gospod,
v našem bratu ognju,
v katerem nam noč razsvetljuješ;
lep je in vesel in krepak in močan.
Hvaljen, moj Gospod,
v naši sestri zemlji,
ki nas kakor mati hrani in nam
gospodinji
in prinaša različno sadje
in pisane rože z zelenjem.*

*Hvaljen, moj Gospod,
v onih, ki zaradi tvoje ljubezni
odpuščajo
in prenašajo slabosti in trpljenje.
Blagor njim, ki ostanejo v miru,
zakaj ti, Najvišji, jih boš kronal.*

*Hvaljen, moj Gospod,
v naši sestri smrti,
ki ji nihče v življenju ne uide.
Gorje njim, ki umrjejo v smrtnem
grehu,
a blagor njim,
ki počivajo v tvoji najsvetejši volji,
zakaj druga smrt
jim ne bo mogla storiti žalega.*

*Hvalite in povečujte mojega
Gospoda
in zahvalite se mu
in služite mu v veliki ponižnosti.*

Papežev molitveni namen

Za naš odnos z vsem stvarstvom

***Molimo, da bi po navdihu sv. Frančiška lahko izkusili našo soodvisnost z vsemi
ustvarjeninami, ki jih Bog ljubi in so vredna ljubezni in spoštovanja.***

*Gospod ti ljubiš vse, kar si ustvaril in nič ne obstaja zunaj skrivnosti tvoje nežnosti.
Vsaka ustvarjenina, pa naj bo še tako majhna, je sad tvoje ljubezni in ima svoje
mesto na tem svetu. Tudi najbolj preprosto ali najkrajše življenje objema tvoja
skrb. Kot sv. Frančišek Asiški danes želimo tudi mi reči: »Hvaljen si, o moj
Gospod!« Preko lepote stvarstva se ti razodevaš kot vir dobrote. Prosimo te: odpri
nam oči, da te bomo prepoznali; se naučili iz skrivnosti tvoje bližine do vsega
stvarstva, da je svet neskončno več kot le problem, ki ga je treba rešiti. Gre za
skrivnost, ki jo je potrebno zreti z hvaležnostjo in upanjem. Pomagaj nam odkriti
tvojo navzočnost v vsem stvarstvu, da bomo, ko jo bomo v polnosti prepoznali,
lahko čutili in vedeli, da smo odgovorni za ta skupni dom, za katerega nas ti vabiš,
da varujemo, spoštujemo in ščitimo življenje v vseh njegovih oblikah in možnostih.
Hvaljen si, Gospod! Amen.*

Ps 104,24 Kako veliko je tvojih del, o Gospod! Vsa si naredil z modrostjo,
zemlja je polna tvojih ustvarjenih bitij.

Mdr 13,1-5 Zares so prazni vsi, ki so po svoji naravi ljudje, a ne poznajo Boga
in iz vidnih dobrin ne morejo spoznati njega, ki je; ne prepoznajo mojstra, čeprav
opazujejo njegova dela, ampak imajo za bogove ali ogenj ali vetrič ali hitri zrak
ali kroženje zvezd ali deročo vodo ali nebesni svetilki, ki uravnavata svet.

Če jih že tako prevzame njihova lepota, da jih imajo za bogove, naj spoznajo,
koliko lepši je njihov Gospodar; ustvaril jih je sam začetnik lepote.

Če jih že prevzameta njihova moč in delovanje, naj iz tega doumejo,
koliko močnejši je njihov Stvarnik, zakaj iz velikosti in lepote ustvarjenih reči
moremo s primerjanjem motriti njihovega Stvarnika.

Rim 1,20 Kajti od stvarjenja sveta naprej je mogoče to, kar je v njem
nevidno, z umom zreti po ustvarjenih bitjih: njegovo večno mogočnost in
božanskost.

V STVARSTVU GOSPOD ŠEPETA. V BOŽJI BESEDI GOVORI. V TRPEČEM BRATU
KRIČI.